

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2002

N:o 274—276

SISÄLLYS

N:o		Sivu
274	Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajasta	761
275	Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta annetun asetuksen muuttamisesta	768
276	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vakuutusyrittäjäryhmän mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta	770

N:o 274

Valtioneuvoston asetus

vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajasta

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994) 10 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 124/2001:

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on edistää vaarallisten aineiden tie- ja rautatiekuljetusten turvallisuutta sekä ehkäistä niistä ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuvia vahinkoja.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ministeriöllä* liikenne- ja viestintäministeriötä;

2) *vaarallisella aineella* vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia aineita;

3) *vaarallisen aineen kuljetuksella*:

a) vaarallisen aineen tiekuljetusta;

b) vaarallisen aineen rautatiekuljetusta;

c) astioiden ja säiliöiden täyttämistä vaarallisella aineella ja aineen muuta pakkaamista tie- tai rautatiekuljetusta varten;

d) vaarallisen aineen kuormaamista tie- tai rautatiekuljetusta varten;

e) vaarallisen aineen tie- tai rautatiekuljetukseen liittyvää purkamista, jos toiminnalla on vaikutusta kuljetuksen turvallisuuteen; ja

f) vaarallisen aineen tie- tai rautatiekuljetuksessa tarvittavien kuljetusasiakirjojen laatimista ja muuta kuljetukseen liittyvää toimintaa, jolla on vaikutusta kuljetuksen turvallisuuteen;

4) *toiminnanharjoittajalla* jokaista vaarallisen aineen kuljetusta suorittavaa luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä ja muuta yhteenliittymää tai henkilöryhmää sekä julkishallinnon elintä.

Komission direktiivi 2001/6/EY (32001L0006); EYVL N:o L 30, 1.2.2001, s. 42

Komission direktiivi 2001/7/EY (32001L0007); EYVL N:o L 30, 1.2.2001, s. 43

3 §

*Turvallisuusneuvonantajan nimeämis-
velvollisuus*

Toiminnanharjoittajan on nimettävä yksi tai useampi turvallisuusneuvonantaja hoitamaan hänelle säädettyjä tehtäviä toiminnanharjoittajan valvonnassa.

Turvallisuusneuvonantajaa ei kuitenkaan tarvitse nimetä, jos:

1) vaarallisen aineen kuljetukset suoritetaan puolustusvoimien valvonnassa tai puolustusvoimien ajoneuvolla;

2) vaarallisen aineen kuljetuksia suoritetaan satunnaisesti kotimaassa edellyttäen, että toiminnasta voi aiheutua vain vähäistä vaaraa ihmisille, ympäristölle tai omaisuudelle;

3) toiminnanharjoittajan vaarallisten aineiden kuljetukset:

a) täyttävät vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun ministeriön asetuksen (277/2002) liitteen A kohdassa 1.1.3 tai luvussa 3.4 säädetty ehdot;

b) ovat a kohdassa mainitun asetuksen liitteessä C tarkoitettuja kuljetuksia; tai

4) toiminnanharjoittajan vaarallisten aineiden kuljetukset täyttävät vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (278/2002) kohdassa 1.1.3 tai luvussa 3.4 säädetty ehdot.

4 §

Turvallisuusneuvonantajan kelpoisuus

Turvallisuusneuvonantajalla tulee olla tämän asetuksen mukainen todistus kokeesta, jolla osoitetaan henkilöllä olevan turvallisuusneuvonantajan tehtävissä tarvittava, kyseessä olevaa kuljetusmuotoa koskeva asiantuntemus kaikkien vaarallisten aineiden kuljetukseen.

Kuljetusmuodon lisäksi turvallisuusneuvonantaja voi 1 momentista poiketen erikoistua vain yhteen tai useampaan seuraavista ryhmistä kuuluvien vaarallisten aineiden kuljetukseen:

- 1) luokkaan 1 kuuluvat aineet;
- 2) luokkaan 2 kuuluva aineet;
- 3) luokkaan 7 kuuluvat;
- 4) luokkiin 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 ja 9 kuuluvat aineet.

Turvallisuusneuvonantajaksi nimettävältä tulee olla kirjallinen suostumus tehtävään, ja hänellä tulee olla tuntemus kyseisen toiminnanharjoittajan toiminnasta.

Turvallisuusneuvonantajaksi voidaan nimetä toiminnanharjoittajan työntekijä, johtaja tai omistaja taikka toiminnanharjoittajan ulkopuolinen henkilö. Neuvonantajalla tulee kuitenkin olla tosiasialliset edellytykset hoitaa hänelle säädetty tehtävät.

5 §

Turvallisuusneuvonantajan tehtävät

Turvallisuusneuvonantajan yleisenä tehtävänä on selvittää keinoja, joiden avulla toiminnanharjoittajan vaarallisten aineiden kuljetukset suoritetaan mahdollisimman turvallisesti kuljetusta koskevia säännöksiä noudattaen. Hänen tulee edistää tällaisten keinojen käyttöönottoa kuljetuksissa.

Turvallisuusneuvonantajan tulee toiminnanharjoittajan toiminnassa:

1) seurata vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien säännösten ja määräysten noudattamista;

2) antaa vaarallisten aineiden kuljetusta koskevia neuvoja;

3) huolehtia siitä, että vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvästä toiminnasta laaditaan toiminnanharjoittajalle vuosittainen kertomus, joka on säilytettävä viisi vuotta ja pyydettyäessä annettava vaarallisten aineiden kuljetuksia valvovalle ja muulle näissä kuljetuksissa toimivaltaiselle viranomaiselle tämän toimialaan kuuluvien tehtävien hoitamista varten ja ministeriölle tutkimustoimintaa varten;

4) huolehtia siitä, että vaarallisten aineiden kuljetuksessa tapahtuneesta ihmiselle, ympäristölle tai omaisuudelle vaaraa aiheuttaneesta tapahtumasta laaditaan toiminnanharjoittajalle 6 §:ssä tarkoitettu onnettomuusselostus, joka on pyydettyäessä annettava vaarallisten aineiden kuljetuksia valvovalle viranomaiselle; ja

5) hoitaa muita liitteessä 1 tarkoitettuja tehtäviä.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että turvallisuusneuvonantajalla on mahdollisuus hoitaa hänelle säädetty tehtävät.

6 §

Onnettomuusselostus

Toiminnanharjoittajan vaarallisten aineiden kuljetuksessa tapahtuneesta ihmiselle, ympäristölle tai omaisuudella vaaraa aiheuttaneesta tapahtumasta laadittavasta onnettomuusselostuksesta tulee käydä ilmi ainakin seuraavat seikat:

- 1) kuvaus onnettomuudesta, olosuhteet sen tapahtuessa ja siitä mahdollisesti aiheutuneet vahingot;
- 2) onnettomuuspaikalla toteutetut torjuntatoimenpiteet;
- 3) toimenpiteet, joihin kuljetuksen suorittaja ja muu toiminnanharjoittaja ovat ryhtyneet tai ryhtyvät vastaavan onnettomuuden toistumisen estämiseksi.

7 §

Turvallisuusneuvonantajan kokeet

Vaarallisen aineen tiekuljetuksiin ja rautatiekuljetuksiin liittyvistä aiheista järjestetään erilliset turvallisuusneuvonantajan kokeet, jotka voidaan myös yhdistää. Koe käsittää kaikki vaaralliset aineet tai kokelaan ennakkoilmoituksen mukaan yhteen tai useampaan 4 §:n 2 momentissa määriteltyyn ryhmään kuuluvat aineet. Hyväksytyllä kokeella osoitetaan, että henkilöllä on asiantuntemus kyseisen kuljetusmuodon ja kyseisten vaarallisten aineiden kuljetusta suorittavan toiminnanharjoittajan turvallisuusneuvonantajaksi.

Kokeet järjestetään kirjallisina. Erityisestä syystä kirjallista koetta voidaan täydentää suullisella osuudella.

Kokeita on järjestettävä riittävän usein ja eri puolilla maata siten, että kokelaan matka ja odotusaika koetilaisuuteen eivät muodostu kohtuuttomiksi.

Turvallisuusneuvonantajan kokeet ottaa vastaan Ajoneuvohallintokeskus.

8 §

Turvallisuusneuvonantajakokeen sisältö

Turvallisuusneuvonantajakoosten keskeisenä tavoitteena on varmistaa, että henkilöllä on vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvi-

en vaarojen tuntemus, tiedot kuljetusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä sekä tuntemus hänelle säädetyistä tehtävistä. Kuljetusmuoto huomioon ottaen kokeen tulee kattaa liitteessä 2 tarkoitettut aiheet. Koetta laadittaessa on kiinnitettävä huomiota erityisesti seuraaviin aiheisiin:

- 1) yleiset ennalta ehkäisevät ja muut turvallisuusstoimenpiteet;
- 2) vaarallisten aineiden luokitus;
- 3) pakkausvaatimukset säiliöt ja säiliökonstit mukaan lukien;
- 4) vaaraa osoittavat merkinnät ja varoituslipukkeet;
- 5) kuljetusasiakirjoihin tehtävät merkinnät;
- 6) käsittely;
- 7) henkilöstön koulutus;
- 8) kuljetukseen liittyvät asiakirjat;
- 9) kirjalliset turvallisuusohjeet;
- 10) kuljetuksia koskevat varustemääräykset.

Kokeessa esitetään vähintään 20 vapaamuotoista kysymystä. Jos esitetään monivalintakysymyksiä, yhtä vapaamuotoista kysymystä vastaa kaksi monivalintakysymystä. Lisäksi kokelaalle annetaan selvitettäväksi vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvä tapaus.

9 §

Turvallisuusneuvonantajan täydennyskokeet

Turvallisuusneuvonantajan täydennyskokeissa selvitetään, että henkilöllä on asiantuntemus seikoista, jotka ovat muuttuneet aikaisemmin suoritetun turvallisuusneuvonantajakokeen jälkeen.

Turvallisuusneuvonantajan täydennyskokeita järjestettäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 7 ja 8 §:ssä säädetään.

10 §

Todistus turvallisuusneuvonantajan kokeesta

Ajoneuvohallintokeskus antaa vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajan nimeämisestä ja ammatillisesta pätevyydestä annetun neuvoston direktiivin 96/35/EY liitteessä III olevan mallin mukaisen todistuksen henkilölle, joka on suorittanut

hyväksytysti turvallisuusneuvonantajan kokeen. Jos suoritettu koe on 4 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla rajoitettu tiettyjen vaarallisten aineiden kuljetukseen, todistuksen rajoitetusta kelpoisuudesta tehdään merkintä todistuksen otsikkoon. Todistus on voimassa viisi vuotta todistuksen myöntämisestä.

Ajoneuvohallintokeskus pidentää todistuksen voimassaoloaikaa viidellä vuodella, jos henkilö suorittaa hyväksytysti turvallisuusneuvonantajan täydennyskokeen todistuksen viimeisen voimassaolovuoden aikana.

Muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa asianmukaisesti annettu turvallisuusneuvonantajan todistus oikeuttaa toimimaan tässä asetuksessa tarkoitettuna turvallisuusneuvonantajana todistuksen osoittamassa laajuudessa.

11 §

Todistuksen muuttaminen

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta muuttaa turvallisuusneuvonantajan todistusta, jos hakija täyttää todistuksen antamiselle säädetyt edellytykset. Jos hakija haluaa laajentaa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla rajoitetun todistuksensa kelpoisuutta, hänen on suoritettava uudestaan turvallisuusneuvonantajan koe koko siinä laajuudessa, josta hän haluaa todistuksen.

12 §

Turvallisuusneuvonantajan ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajan on pyydettäessä il-

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

moitettava nimeämensä turvallisuusneuvonantaja vaarallisten aineiden kuljetuksia valvovalle ja tarvittaessa muulle näissä kuljetuksissa muutoin toimivaltaiselle viranomaiselle.

13 §

Kysymysluettelo

Ajoneuvohallintokeskus pitää luetteloa turvallisuusneuvonantajan kokeissa esitettävistä kysymyksistä ja toimittaa luettelon säännöllisin väliajoin Euroopan yhteisöjen komissiolle.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajasta 5 päivänä helmikuuta 1999 annettu asetus (127/1999) ja vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajasta 8 päivänä helmikuuta 1999 annettu liikenneministeriön päätös (188/1999).

15 §

Siirtymäsäännös

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa oleva turvallisuusneuvonantajan todistus on sellaisenaan voimassa todistuksessa määrätyn ajan.

Liikenneneuvos *Seija Miettinen*

Turvallisuusneuvonantajan tehtävät:

Turvallisuusneuvonantajan tehtäviin kuuluu seurata:

- 1) toimintoja kuljetettavien vaarallisten aineiden tunnistamiseen liittyvien säännösten noudattamiseksi;
- 2) käytäntöä erityisten tarpeiden huomioon ottamiseksi hankittaessa vaarallisten aineiden kuljetukseen tarvittavia välineitä;
- 3) toimintoja vaarallisten aineiden kuljetuksessa, kuormaamisessa ja purkamisessa käytettävän kaluston tarkastamiseksi;
- 4) että toiminnanharjoittajan henkilöstö on saanut asianmukaisen koulutuksen, josta on merkintä henkilöä koskevissa asiakirjoissa;
- 5) vaarallisten aineiden kuljetus-, kuormaus- ja purkamistoiminnassa sattuneiden onnettomuuksien ja vaaratilanteiden edellyttämien kiireellisten toimenpiteiden toteuttamista;
- 6) vaarallisten aineiden kuljetus-, kuormaus- ja purkamistoiminnassa sattuneiden onnettomuuksien, vaaratilanteiden ja vakavien rikkomusten tutkinnan suorittamista ja tarvittavan kertomuksen laadintaa;
- 7) tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista onnettomuuksien, vaaratilanteiden ja vakavien rikkomusten toistumisen välttämiseksi;
- 8) vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvien säännösten ja erityisvaatimusten ottamista huomioon valittaessa ja käytettäessä alihankkijoita tai muita osapuolia;
- 9) että vaarallisten aineiden kuljetus-, kuormaus- ja purkamistoimiin osallistuvalla henkilöstöllä on käytössään yksityiskohtaiset toiminta- ja käyttöohjeet;
- 10) vaarallisten aineiden kuljetus-, kuormaamis- ja purkamistoimintaan liittyvien vaarojen tiedottamista;
- 11) vaadittavien asiakirjojen ja turvavarusteiden pitämistä mukana kuljetusvälineessä sekä tällaisten asiakirjojen ja varusteiden säännösten- ja määräystenmukaisuuden tarkastamiseksi toteutettavia toimenpiteitä; sekä
- 12) kuormaus- ja purkamistoimintaa koskevien säännösten ja määräysten noudattamiseksi tarvittavien menettelyjen toteuttamista.

Turvallisuusneuvonantajan kokeisiin kuuluvat aiheet:

1. Yleiset ennaltaehkäisevät ja muut turvallisuustoimenpiteet kuten vaarallisten aineiden aiheuttamien onnettomuuksien pääasiallisten syiden ja seurausten tunteminen; sekä
2. Kuljetusmuotoa koskevat kansalliset ja Euroopan yhteisön säännökset sekä Suomea sitovien kansainvälisten yleissopimusten ja muiden sopimusten määräykset, jotka koskevat:
 - a) vaarallisten aineiden luokitusta kuten:
 - luosten ja seosten luokitusmenetelmät
 - aineluettelon rakenne
 - vaarallisten aineiden luokat ja luokitusperiaatteet
 - kuljetettavien aineiden ja esineiden laatu
 - aineiden fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet;
 - b) pakkauksille asetettuja yleisiä vaatimuksia mukaan lukien säiliöille ja säiliökonteille asetetut vaatimukset kuten:
 - pakkaustyypit sekä tunnusmerkinnät ja muut merkinnät
 - pakkauksia koskevat vaatimukset ja testaus
 - pakkausten kunto ja määräaikaistarkastukset;
 - c) vaaraa osoittavia merkintöjä ja varoituslipukkeita kuten:
 - varoituslipukkeeseen tehtävät merkinnät
 - varoituslipukkeen kiinnittäminen ja poistaminen
 - merkinnät ja lipukkeet;
 - d) rahtikirjamerkintöjä kuten:
 - rahtikirjaan tulevat tiedot
 - lähettäjän kirjallinen varmistus;
 - e) lähetystapaa ja toimitusehtoja kuten:
 - koko kuorma
 - irtokuljetus
 - irtokuljetukset suurkontissa
 - konttikuljetukset
 - kuljetus kiinteässä ja irrotettavassa säiliössä;
 - f) matkustajien kuljetusta;
 - g) yhteenkuormauskieltoja ja yhteenkuormaukseen liittyviä varotoimenpiteitä;
 - h) aineiden erottelua;
 - i) kuljetettavien ainemäärien rajoittamista ja vapautettuja määriä;
 - j) käsittelyä kuten:
 - kuormaus ja purkaminen täyttöaste mukaan lukien
 - erottelu;
 - k) puhdistusta ja kaasujen poistoa ennen kuormausta ja purkamisen jälkeen;
 - l) henkilöstön koulutusta;
 - m) kuljetukseen liittyviä asiakirjoja kuten:
 - rahtikirja
 - kirjallinen varmistus
 - ajoneuvon hyväksymistodistus
 - ajoneuvon kuljettajan ajolupa
 - jäljennös poikkeusluvista
 - muut asiakirjat;
 - n) kirjallisia turvallisuusohjeita kuten:
 - turvaohjeen toteutus
 - suojavarusteet;

- o) valvontavelvollisuuksia pysäköinnin yhteydessä;
- p) reitti- ja kuljetusrajoituksia;
- q) saastuttavien aineiden mahdollista haihtumista ja vuotamista käytön ja onnettomuuden yhteydessä;
- r) kuljetusta koskevia varustesäännöksiä ja määräyksiä.

N:o 275

Valtioneuvoston asetus**vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

kumotaan vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta 23 päivänä joulukuuta 1998 annetun asetuksen (1112/1998) 15 § ja

muutetaan 4 ja 5 § sekä 13 §:n 3 momentti seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ajoneuvolla* kaikenlaista tieliikenteeseen tarkoitettua, valmista tai keskeneräistä, vähintään nelipyöräistä moottoriajoneuvoa, jonka suurin sallittu rakenteellinen nopeus on yli 25 kilometriä tunnissa, ja liikennetraktoria sekä moottoriajoneuvon ja liikennetraktorin perävaunua, lukuun ottamatta kiskoilla kulkevaa ajoneuvoa, maatalous- ja metsätraktoria perävaunuineen sekä liikkuvaa konetta;

2) *kuljetusyksiköllä* moottoriajoneuvoa tai moottoriajoneuvon ja perävaunun yhdistelmää taikka liikennetraktoria tai liikennetraktorin ja perävaunun yhdistelmää;

3) *ministeriöllä* liikenne- ja viestintäministeriötä;

4) *ajolupakokeen vastaanottajalla* palvelun tuottajaa, jonka kanssa Ajoneuvohallintokeskus on tehnyt kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annetussa laissa (535/1998) tarkoitetun sopimuksen ajolupakokeiden vas-

taanottamisesta, ajolupakoulutuksen valvonnasta ja ajolupien myöntämisestä.

Ajoneuvohallintokeskuksen ottaessa vastaan ajolupakokeita, valvoessa ajolupakoulutusta tai myöntäessä ajolupia siihen sovelletaan soveltuvin osin, mitä ajolupakokeen vastaanottajasta säädetään tässä asetuksessa.

5 §

Ajolupavaatimus

Vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia aineita tiellä kuljettavan ajoneuvon kuljettajalla tulee olla ajolupa, jos hän kuljettaa:

1) vaarallisia aineita ajoneuvossa, jossa kiinteän tai irrotettavan säiliön tilavuus on suurempi kuin 1 m³;

2) vaarallisia aineita monisäiliöajoneuvossa, jonka säiliöstön kokonaistilavuus on suurempi kuin 1 m³;

3) vaarallisia aineita säiliökontissa, joka on yksittäistilavuudeltaan suurempi kuin 3 m³;

4) muita vaarallisia aineita kuin räjähteitä tai radioaktiivisia aineita vaarallisten aineiden

kuljetuksesta tiellä annetun ministeriön asetuksen (277/2002) liitteen A kohdassa 1.1.3.6.3 tarkoitettuja määriä (*vapaaraja*) suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti ajoneuvon suurimman sallitun kokonaismassan ylittäessä 3,5 tonnia;

5) räjähteitä vapaarajaa suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta; taikka

6) ministeriön asetuksella tarkemmin määriteltäviä radioaktiivisia aineita vapaarajaa suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta.

Edellä 1 momentista poiketen ajolupaa ei kuitenkaan tarvita ministeriön asetuksella

tarkemmin määriteltyihin vähäisiin kuljetuksiin.

13 §

Ajoluvan myöntäminen ja raukeaminen

— — — — —
Ajolupa myönnetään olemaan voimassa enintään viisi vuotta myöntämispäivämäärästä tai uudistettavan ajoluvan voimassaolon päättymispäivämäärästä.
— — — — —

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Liikenneneuvos *Seija Miettinen*

N:o 276

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**vakuutusyrittäjäryhmän mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* 15 päivänä joulukuuta 2000 vakuutusyrittäjäryhmän mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (1106/2000) 1 §:n 2 kohdan h alakohta, 3 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohta sekä 2 kohdan a ja d alakohta sekä *lisätään* 1 §:n 2 kohtaan uusi i alakohta seuraavasti:

1 §

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

2) toimintapääomalla ja toimintapääoman vähimmäismäärällä:

h) vakuutusyhtiön toimintapääomaan luetavista eristä annetun asetuksen mukaista toimintapääomaa ja nollan suuruista toimintapääoman vähimmäismäärää, kun kyseessä on vakuutusomistusyhteisö;

i) luottolaitoslain (1607/1993) 73 ja 74 §:n mukaista luottolaitoksen ensisijaisten ja toissijaisten omien varojen summaa ja mainitun lain 78 §:n mukaista luottoriskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen määrää, kun kyseessä on luotto- tai rahoituslaitos tai sijoituspalveluyritys.

3 §

Vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, vakuutusomistusyhteisön, ulkomaisen jälleenvakuutusyhtiön tai kolmannen maan vakuutusyhtiön (*omistaja*) mukautettuun toimintapääomaan luetaan:

1) omistajan toimintapääoma, josta on vähennetty siihen sisältyvät:

a) sidosyhtiönä olevan vakuutusyhtiön, ulkomaisen jälleenvakuutusyhtiön, vakuutusomistusyhteisön, kolmannen maan vakuutusyhtiön tai luotto- tai rahoituslaitoksen taikka sijoituspalveluyhtiön (*vakuutussidosyhtiö*) osakkeiden ja osuuksien arvo; välillisesti omistettujen sidosyhtiön osakkeiden tai osuuksien arvo on kyseisten osakkeiden tai osuuksien arvo sidosyhtiön välittömän osakasyhtiön toimintapääomassa kerrottuna omistajan suhteellisella osuudella välittömästä osakasyhtiöstä;

2) omistajan omistusosuuden mukainen suhteellinen osuus vakuutussidosyhtiön toimintapääomasta, josta on vähennetty siihen sisältyvät:

a) pääomalainat; muun kuin omistajan tai omistajan toisen sidosyhtiön myöntämät pääomalainat vähennetään kuitenkin ainoastaan siltä osin kuin ne ylittävät puolet vakuutussidosyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärästä; määrääjäksi otetut pääomalainat vähennetään siltä osin kuin ne ylittävät neljänneksen vakuutussidosyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärästä;

d) sijoitukset omistajan muuhun sidosyri-
tykseen kuin vakuutussidosyrytykseen, jos
ensiksi mainittu on sijoittanut omistajan min-
kä tahansa vakuutussidosyrytyksen toiminta-
pääomaan luettaviin eriin; enintään vähenne-
tään kuitenkin määrä, joka vastaa muun

sidosyrytyksen sijoitusta vakuutussidosyrytyk-
seen;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
toukokuuta 2002.

Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Juhani Turunen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 274—276, 1½ arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904